

Distrikter een Gang har faaet sin endelige Løsning, og at det ikke nu kan forandres. En Mængde Ejendomme ere vel ogsaa i Mellemtiden solgte og købte under Hensyn til de derpaa hvilende Skatter, og Henvisningen til, at der af Ejendomme i de ved Hertugdømmet Slesvig forblevne Distrikter er svaret mindre Statsskatter eller nu vel ingen, kan man formentlig ikke tillægge videre Betydning. Lempelserne i Beskattningen af fast Ejendom i Tyskland staa vel i Forbindelse med en Omordning af Skatteforholdene i deres Helhed, og for øvrigt afgiver den Omstændighed, at en fremmed Stat maatte være gaaet ud fra et andet Princip end den danske Lovgivningsmagt, ikke i og for sig Føje til at gøre Forandringer i den Ordning, som har bestaaet her i Landet i mange Aar.

Men anderledes stiller Forholdet sig formentlig, dersom der skal foretages en Omordning af Kongerigets Skatteforhold i det hele, hvorved Skatterne paa fast Ejendom og navnlig ogsaa Gammelskatten hæves. Man kunde vel ogsaa i dette Tilfælde gøre gældende, at Loven af 1867 ved at dele de ældre Skatter og Afgifter mellem „Gammelskat“ og „Jordebogsafgift“ har endelig afgjort, hvor stor en Del af den ældre Afgiftsbyrde, der maatte henføres til de egentlige Skatter, og hvor meget til Domæneafgifter, og at „Jordebogsafgiften“ derfor maatte vedblive at paahvile de vedkommende Ejendomme som hidtil. Imidlertid synes det ikke berettiget at tillægge Lov 1867 § 5 en saadan Betydning. Som det fremgaar af Bestemmelsens Tilblivelseshistorie, skriver „Gammelskatten“ og „Jordebogsafgiften“ sig kun fra en irrationel Sammenlægning af alle ældre Afgifter til eet Beløb uden alt Hensyn til, om Afgifterne vare rene Skatter, rene Domæneafgifter eller af blandet Natur, og fra en ganske vilkaarlig Deling af det samlede Beløb, idet man ene lod sig lede af formodede Hensigtsmæssighedshensyn og slet ikke havde undersøgt, om Delingen blot nogenlunde svarede til det Forhold, hvori Skatter og Domæneafgifter tidligere havde delt sig; at den ikke svarede dertil, kan formentlig betragtes som givet. Det synes derfor rigtigt, naar Generaldirektoratet i Skrivelser til Finansministeriet af 21. Februar og 1. April 1867 har udtalt, at det ikke om „Jordebogsafgiften“ med Føje kan siges, at den væsentlig er af domanial Oprindelse, og at Forskellen mellem „Gammelskat“ og „Jordebogsafgift“ efter Loven af 1867 bestaar i, at den første er den uaføselige, den sidste den afløselige Del af de samme gamle Afgifter.

Herefter synes imidlertid de slesvigske Distrikter at have et billigt Krav paa, at man ved en Skattereform ikke lader sig binde ved Navnene i Loven af 1867, men at de fritages for den Del af de ældre Afgifter, som maa betragtes som Skat, saa at der kun bliver de domaniale Afgifter tilbage. Og ved Afgørelsen af, hvad der er Skat, hvad Domæneafgift, synes man derhos til de sidstnævnte kun at burde henføre, hvad der *utvivlsomt* er af domanial Oprindelse. Derfor maa til Skatterne henregnes ikke blot Skyldsætningskanon, der vel til Dels er traadt i Stedet for Afgifter af domanial Oprindelse, men som efter sit Paalæg maa betragtes som Skat, men ogsaa Landgilden, med Hensyn til hvilken det ikke lader sig gøre at udsondre den domaniale Del fra de egentlige Statsskatter.

Man kommer saa til et lignende Resultat som Kommissionsforslaget, idet der skulde blive bestaaende Domanialkanon, Vederlag for Hoveri til nedlagte Domæner (Tjenestepenge) og de „Lindevedske Afgifter“. Det skal imidlertid henstilles, om man ikke kunde lade de 2 sidstnævnte Afgifter bortfalde. De andrøge begge formentlig kun meget smaa Beløb, Tjenestepengene vare, som alt nævnt, i de skyldsatte Distrikter gaaede op i Kanon, og hvis Skyldsætningen var bleven fortsat, vilde de og vistnok ogsaa de lindevedske Afgifter være blevene medtagne i den nye Fordeling i de andre Distrikter. Hvis dette billiges, bliver det altsaa kun Domænekanon og lignende aarlige Afgifter, der svarede af bortsolgte Domæneparceller og andre Statskassen tidligere tilhørende Ejendomme, som blive bestaaende, medens Gammelskatten og Jordebogsafgiften i øvrigt ville bortfalde. At udfinde, hvilke Ejendomme der har svaret disse Afgifter og med hvilke Beløb, maa sikkert være muligt. For de otte Sogne ved Kolding havest de Skatteberegninger, der i 1867 lagdes til Grund ved Udregningen af „Gammelskatten“ og „Jordebogsafgiften“, hvilke under en særlig Rubrik udvise Domænekanon for hver enkelt Ejendom. Hvad Ærø angaar, vil der i Arkiverne findes Amtstjuens ældre Matrikuler, Jordebøger og lignende, der i Forbindelse med Revisionens Materiale ville sætte vedkommende Kontorer i Stand til at udarbejde de fornødne Fortegnelser over Afgiften. Dens Fordeling paa senere udstykkede Parceller kan heller ikke volde Vanskelighed.